

Coliziunea din 10 februarie 2009 dintre un satelit civil american și unul militar rus la o altitudine de 800 de km a creat deșeuri, dintre care deja 600 de obiecte sunt suficient de mari pentru a fi detectate de sistemele americane de supraveghere. Norul de deșeuri are doar 1 șansă din 300 să lovească Stația Spațială Internațională, care se află la 350 de km altitudine, dar are șanse mai mari, de 1 din 200, să lovească Telescopul Spațial Hubble, care se află la 560 de km altitudine. De asemenea, pune în pericol misiunea pe care NASA o plănuia în mai 2009, cu o navetă spațială, care să repare pentru ultima dată diverse lucruri pe telescop. Se analizează acum ca misiunea să fie abandonată datorită riscului avarierii navetei de către deșeurilor sateliților. Fără această misiune, zilele telescopului care ne-a încântat cu atâtea imagini fascinante din Univers sunt numărate.

Vina este în continuare aruncată de la americani la ruși și de la ruși la americani. Singurul cadrul legal internațional există din 1967, "Outer Space Treaty", care precizează că o țară este vinovată dacă distruge satelitul altei țări. Totuși, nu este cazul de față, când cei doi sateliți s-au distrus unul pe altul. Există voci care cer un nou acord care să regularizeze lansarea de noi sateliți în această zonă de orbită joasă, foarte propice sateliților care monitorizează Pământul, și care este acum afectată de resturile coliziunilor.

Articol integral in [STIINTA AZI](#) .